

Vrijgesteld van het griffierecht.
Afschrift ter kennis gebracht in
uitvoering van artikel 280, 5° W. Reg.

Observatorium
Krediet en
Schuldenlast

Repertoriumnummer 2018 /
Datum van uitspraak 23 mei 2018
Rolnummer 2018/BA/8

Uitgifte

Uitgereikt aan
op € JGR

Arbeidshof Antwerpen

Afdeling Antwerpen

Kamer 8

Arrest

De h. X.,
hebbende als raadsman Mr. Ad., advocaat ;

Het hoger beroep is gericht tegen de beschikking van 20 april 2018 van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Antwerpen.

Het arbeidshof past de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken toe.

1. PROCEDUREVOORGAANDEN

De h. X. diende op 19 april 2018 op de griffie van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Antwerpen een verzoek in tot het bekomen van een collectieve schuldenregeling.

Bij beschikking van 20 april 2018 van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Antwerpen werd het verzoek ontoelaatbaar verklaard.

Tegen deze beschikking gaat de h. X. in hoger beroep bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van dit arbeidshof op 16 mei 2018.

2. EISEN IN HOGER BEROEP

De vordering van de h.X. strekt ertoe:

"Het hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren.

De beschikking a quo te wijzigen als volgt:

Het verzoek van verzoekende partij tot het bekomen van een collectieve schuldenregeling toelaatbaar te verklaren en een schuldbemiddelaar aan te stellen.

Kosten als naar recht."

3. ONTVANKELIJKHEID

Het hoger beroep werd tijdig en met een naar de vorm regelmatige akte ingesteld, zodat het ontvankelijk is.

4. TEN GRONDE

De h. X. vordert toegelaten te worden tot de collectieve schuldenregeling.

Overeenkomstig artikel 1675/2, eerste lid Ger. W. kan elke natuurlijk persoon die geen koopman is in de zin van artikel 1 Wetboek van Koophandel, indien hij niet in staat is om, op duurzame wijze, zijn opeisbare of nog te vervallen schulden te betalen en voor zover hij niet kennelijk zijn onvermogen heeft bewerkstelligd, bij de rechter een verzoek tot het verkrijgen van een collectieve schuldenregeling indienen.

Bij bestreden beschikking van 20 april 2018 werd dit verzoek niet toelaatbaar verklaard op grond van de motivering dat er een sanctie in toepassing van artikel 1675/2 Ger. W. zou opgelegd zijn waardoor de h. X. geen nieuwe aanvraag mag doen om toegelaten te worden tot de collectieve schuldenregeling binnen de vijf jaar na de uitspraak.

Uit het neergelegd verzoekschrift ter griffie van de arbeidsrechtbank te Antwerpen, afdeling Antwerpen op 19 april 2018 inzake collectieve schuldenregelingen blijkt dat de h. X. voldoet aan de objectieve voorwaarden om toegelaten te kunnen worden tot de collectieve schuldenregeling nu hij een natuurlijk persoon en geen handelaar is in de zin van artikel 1 Wetboek van Koophandel.

Wel moet nagegaan worden of er een sanctie werd opgelegd waardoor hij geen nieuw verzoekschrift mag indienen en of hij voldoet aan de andere voorwaarden om toegelaten te worden, met name of er sprake is van een structurele schuldenlast en of hij zijn onvermogen niet kennelijk bewerkt zou hebben.

4.1. Geen sanctie

In de beschikking van 20 april 2018 wordt de h. X. niet toegelaten tot de procedure collectieve schuldenregeling omdat een vorige collectieve schuldenregeling in een vonnis van 8 november 2016 zou herroepen zijn waardoor de sanctie van vijf jaar zoals bedoeld in artikel 1675/2 Gerechtelijk Wetboek zou moeten toegepast worden.

Evenwel werd in het vonnis van 8 november 2016 uitdrukkelijk gesteld dat er geen sanctie van vijf jaar kan opgelegd worden. Het vonnis stelt immers dat uit artikel 1675/2 Ger. W. volgt dat de sanctie om gedurende vijf jaar geen nieuwe aanvraag te kunnen doen om toegelaten te worden tot de collectieve schuldenregeling pas kan opgelegd worden voor zover de minnelijke of gerechtelijke aanzuiveringsprocedure werd herroepen.

Het vonnis bepaalt dat aangezien er nog geen aanzuiveringsprocedure werd opgelegd en deze ook niet herroepen werd, de sanctie van vijf jaar niet kan toegepast worden (met verwijzing naar rechtspraak van het arbeidshof).

Hieruit kan enkel afgeleid worden dat er in een definitief vonnis geen sanctie opgelegd werd waardoor de h. X. geen vijf jaar moet wachten alvorens een nieuwe aanvraag te doen.

Het loutere feit dat deze sanctie uit de wet zou volgen, wijzigt dit niet nu anders het gezag en kracht van gewijsde van het vonnis van 8 november 2016 zou geschonden worden. Dat het Hof van Cassatie in een arrest van 12 februari 2018 anders oordeelt over deze betwisting, is mogelijk maar wijzigt de vaststelling niet dat er voor de h. X. geen sanctie werd opgelegd van vijf jaar naar aanleiding van een herroeping en het vonnis dat de sanctie niet heeft opgelegd, definitief is geworden.

De h. X. kan dan ook een nieuw verzoekschrift neerleggen.

4.2. Schuldenlast en bewerken onvermogen

- Uit het verzoekschrift tot toelating tot de collectieve schuldenregeling, blijkt de h. X. een schuldenlast te hebben van 16.199,28 euro. Hoewel dit geen overdreven hoog bedrag is, dient vastgesteld dat de h. X. niet blijkt te beschikken over roerende of onroerende goederen die enige waarde hebben en hij momenteel niet beschikt over enig inkomen. Hij verblijft immers in de gevangenis (beperkte detentie) en heeft wekelijks penitentiair verlof. Dit betekent dat hij sedert januari 2018 overdag vrij is en dan verblijft op het adres van zijn ouders.
- Door zijn huidige situatie is er sprake van een structurele schuldenlast nu niet kan verwacht worden dat hij deze schulden op een redelijke termijn kan betalen.
- Door hem toe te laten tot de collectieve schuldenregeling, zou hij elektronisch toezicht kunnen aanvragen (stuk 4, dossier van X.) waarna hij naar werk kan zoeken en mogelijk rechten op een werkloosheidsuitkering kan doen gelden. Dat hij effectief werk wil zoeken blijkt ook uit de vaststelling dat hij in begeleiding zou zijn bij een gespecialiseerde opleidings-en begeleidingsdienst (...) ten einde een tewerkstelling te kunnen bekomen.

De toelating tot de collectieve schuldenregeling geeft de h. X. dan ook de mogelijkheid om uit de schuldenpiraal te geraken. De procedure van collectieve schuldenregeling strekt er immers

toe de debiteur met een problematische schuldenlast uitzicht te bieden op financiële gezondmaking door middel van een aanzuiveringregeling.

Er is dan ook sprake van een structurele schuldenlast.

Aanwijzingen dat hij zijn onvermogen kennelijk zou bewerkt hebben, zijn er niet.

4.3. Besluit

Aangezien er sprake is van een structurele schuldenlast, er geen bewijs is van het kennelijk bewerken van het onvermogen en de h. X. opnieuw kan toegelaten worden tot de collectieve schuldenregeling nu er geen sanctie is die hem dit belet, kan hij toegelaten worden tot de collectieve schuldenregeling.

BESLISSING

Het arbeidshof,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond.

Vernietigt de beschikking van 20 april 2018 van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Antwerpen.

Opnieuw beslissend, verklaart de vordering van de h. X. om toegelaten te worden tot de collectieve schuldenregeling toelaatbaar.

Stelt aan als schuldbemiddelaar Mr. Md., advocaat.

Verzendt het dossier terug naar de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Antwerpen.

Stelt vast dat deze procedure tot op heden nog geen aanleiding heeft gegeven tot procedurekosten.

Aldus gewezen door:

D. [redacted] raadsheer,

en uitgesproken door de voorzitter van de achtste van het arbeidshof Antwerpen, afdeling Antwerpen, zitting houdend te Antwerpen in raadkamer van 23 mei 2018 met bijstand van griffier A. D. [redacted]